

CLUJUL ORTODOX

FOAIA PAROHIALĂ A BISERICII ORTODOXE ROMÂNE DIN CLUJ

Apare la 1 și 15
a fiecărei luni.

Redacția și Administrația:
la Oficiul parohial ort. rom. Str. Bisericii 6. Tel. 7-29.

Abonamentul
Lei 100— anual.

CE NE LIPSEȘTE

Sunt atât de puțini azi cei cari pot afirmă cu conștiința împăcată, că sunt creștini, nu numai prin faptul că aparțin prin naștere unei confesiuni creștine, ci și au convingerea creștină și duc o viață creștină. Indrăsnesc să afirm acest lucru, întemeindu-mă pe aspectele vieții contimporane. Nu-i nevoie să privim întregul ansamblu de manifestări din viața socială contimporană, pentru a ajunge la amintita convingere, e de ajuns a înregistra numai numărul foarte redus al celor cari an de an simt necesitatea de a-și mărturisi păcatele, de a primi taina pocăinței. Ce-i mai trist cu toate că acest număr de credincioși este atât de neînsemnat față de marea număr de credincioși înregistrat de oficialitate, este compus în mare parte din copii, femei și bătrâni. Sexul bărbătesc în floarea vârstei, în deplinătatea puterilor fizice și intelectuale, precum și pătura conducătoare, abia dacă dă 10% din câți se mărturisesc. De ce această singură manifestare religioasă creștină trage atât de greu în cumpană, încât poate da vieții individuale caracterul de convingere și viață creștină, ori s'o despoaie de această notă? Pentru motivul că temeliea vieții noastre religioase, este recunoașterea păcătoșeniei noastre. Nu recunoaștem păcatul și natura noastră păcătoasă, nu recunoaștem nici existența unor legi divine pe cari le-am călcat, deci nici pe legislator (pe Dumnezeu), în consecință nici venirea Mântuitorului pentru noi n'are rost.

E un non sens, părerea, că ne-am împlinit integral datorințele religioase, dacă citim câteva cărți privitoare la activitatea lui Isus, ascultăm predicile din biserică și frecventăm biserică. Ce-i mai mult putem cunoaște întreaga Scriptură, toate dogmele

și canoanele bisericii, putem fi nelipsiți dela serviciile divine, putem donă din când în când câte ceva pentru biserică, putem ajuta inițiativele ei, putem face parte din comitetele și organizațiile bisericesti, însă nu recunoaștem păcătoșenia noastră și nu căutăm să ne purificăm sufletul prin mărțurisirea păcatelor, nu ne putem numi creștini.

Numai în măsura în care înțelegem sufletul nostru, ființa noastră internă, așa cum este în realitate, împovărată de infracțiuni față de Creator, putem înțelege sensul adânc al noțiunilor: domn, judecător, mântuitor.

Numai în măsura în care cuprindem natura păcătoșeniei noastre, simțim ce fel de binecuvântare este iertarea păcatelor, mântuirea și sfințirea, cari toate altcum rămân cuvinte goale.

Auto-cunoașterea, lipsită de fățărnicie, este cheia care ne deschide poarta împărăției evangheliei, în care găsim pe Mântuitorul. Fără această auto-cunoaștere nu putem prinde rădăcini în creștinism, în fața unei încercări mai grele, căderea e sigură.

De aci rezultă că majoritatea din fiii bisericii creștine contimporane, când interesele personale sunt în joc, interesele bisericii sunt uitate, sau din motive mai neînsemnate chiar devin dușmani declarați ai bisericii. Ei n'au gustat nici-când din bunătatea îndurării divine, n'au simțit iubirea divină, fiindcă nici-când n'au încercat să-și cunoască propriile păcate și să se dorească după o viață spirituală nepătată.

Concluzia: a fi creștin, a beneficia de darurile spirituale depozitate în biserică creștină, a te manifesta ca creștin, înseamnă în primul rând a fi convins de natura noastră păcătoasă și de posibilitatea rehabilitării noastre prin ajutorul Divin. Prof. Muntean

EVANGHELIA CRUCII

Marcu, cap. VIII, v. 34-38.

Zis-a Domnul: cela ce voiește să vină după mine, să se lapede de sine și să-și ia Crucea sa și să-mi urmeze mie. Că cine va vrea să-și mântuiască sufletul său, pierde-l-va pe el.

Iar cine își va pierde sufletul său pentru mine și pentru evanghelie, acela îl va mântui pe el.

Că ce va folosi omului, de ar dobândi lumea toată și își va pierde sufletul său; sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său?

Căci cine se va rușina de mine și de cuvintele mele, întru acest neam desfrânat și păcătos, și Fiul Omului se va rușina de el, când va veni întru mărirea Tatălui său cu sfinții îngeri.

Și le zicea lor: amin grăiesc vouă, că sunt unii dintre cei cari stau aici, cari nu vor gustă moarte, până când vor vedea împărăția lui Dumnezeu venind întru putere.

Ce trebuie să știm despre denii.

În săptămâna a 5-a a postului Paștilor, biserica noastră slujește două servicii religioase, care ne cunosc sub numirea de denii. Prima denie se face Miercuri seara și cuprinde marele Canon întocmit de Sf. Andrei, arhiepiscop al Cretei. Cântările Canonului au fost întregite cu preamărirea vieții Mariei Egipteanca, scrisă de Sofronie patriarhul Ierusalimului.

Canonul, așa cum este el astăzi alcătuit, cuprinde pe scurt principalele învățături din Testamentul Vechi și Nou și fiecare cântare e un isvor nesecat de îndemnuri la pocăință, la viață curată, la iubirea desăvârșită a lui Dumnezeu. Nu poate fi inimă înțelegătoare, care să nu se simtă mișcată la auzul acestor povești de neîntrecută frumusețe și limpezime. Iată ce spune la început: „Înainte Ta cad, Isuse, greșit-am Ție, căci bogăția sufletului cheltuind-o întru păcate, pustiu sunt de creștinești bunătăți și flămânzând strig: dată-rotule de milă, primindu-mă miluește-mă.“ Sau câtă poezie se revarsă din rândurile următoare: „Ascultă suspinurile sufletului meu și primește picăturile ochilor mei Doamne

și mă mântuiește.“ Iarși, cine nu se cutremură, înfățișându-i-se păcatul: „Deșteaptă-te, o sufletul meu! la seama faptelor tale, care le-ai făcut și le acu pe ele înaintea ochilor tăi; varsă picături din lacrimile tale; spune cu îndrăsneală faptele tale și cugetele tale lui Christos și te îndreptează.“

Postul Paștilor e rânduit pentru a ne cerceta sufletește și a ne îndrepta prin mărturisire. Răul trebuie învins, dar nu prin semeție ci prin vitejiască umilință. Intreaga noastră făptură sufletească trebuie să-l caute pe Christos, ca să nu ne pierdem în vâltoarea vieții.

Nimeni nu-i atât de bun ca să nu aibă nevoie de darul lui Christos și nimeni nu-i atât de rău, ca să nu poată nădăjdui împăcarea cu Dumnezeu nostru.

„Stânsu-s-au zilele mele ca visul celui ce se deșteaptă. Pentru aceasta cu Ezechia lacrimez pe patul meu ca să nu mi se adauge anii vieții. Dar care Isaia va să stea pentru tine suflete? Fără numai Dumnezeuul tuturor.“

Așa se roagă un creștin adevărat ca să i se dăruiască pace și deslegare de păcate.

A doua denie e a Acaftistului Maicii Domnului și deșteaptă aceeași evlavie și aceeași sinceră dorință după mântuirea prin Isus Christos. Acaftistul acesta este însă mai mult imnul biruinții și psalmodierea siguranței dobândite prin puterea făcătoare de minuni a lui Dumnezeu și a sfinților. „Bucură-te, stâlpul bisericii cel neclintit; bucură-te prin care se ridică biruințele; bucură-te prin care cad vrăjmașii. Bucură-te, tămăduirea trupului meu, bucură-te, mântuirea sufletului meu.“

Nu, nu poate să apună niciodată convingerea noastră ortodoxă, când „ca lumina, ca soarele răsărind martirii, au luminat tot pământul cu razele bunei credințe și cu strălucirile minunilor“ și astfel pătrunși de acest adevăr, toți, fără deosebire, să ne ridicăm privirea spre Maica Domnului și să cântăm în biserică și în casele noastre: „primește glasurile robilor tăi, cele ce aducem în vremea postului și le du lui Dumnezeu ca niște tămâie binirositoare.“

O CARTE BUNĂ

Literatura religioasă românească nu prea e bogată. Și mai ales cărțile, ce ar putea fi recomandate oricui, sunt rare. În general cărțile, cu conținut numai religios, nu sunt căutate și mai ales nu se citesc cu plăcerea și atențiunea cuvenită unor opere de mare valoare educativă.

Și totuși există cărți și în aceasta ramură care te cuceresc dela început. O asemenea carte bună este volumul d-lui Ștefan Bezdechi, prof. univ. în Cluj, intitulat: „Bucăți alese din opera Sfântului Atanasie cel Mare“.

Dl Șt. Bezdechi e cunoscut ca un deosebit de erudit profesor de filologie clasică. Mănuiește limba greacă și latină, cu aceeaș ușurință, ca și pe oricare limbă modernă. De pe urma vastei sale pregătiri nu câștigă însă numai clasicismul românesc, ci câștigă — și ar putea profita mai ales în viitor foarte mult, — și literatura bisericească.

Volumul ce cuprinde părți din opera sfântului Atanasie cel Mare, cuprinde la început o scurtă biografie a acestui mare sfânt al bisericii ortodoxe. Caracterizarea sfântului Atanasie este măiastră și convingătoare. „Se poate presupune că dacă biserica n'ar fi avut în acest timp critic (e vorba de sec. al IV-lea, în care se ducea lupta cea mai grozavă împotriva arianismului) un asemenea reprezentant, ea ar fi căpătat o altă înfățișare cu atât mai mult, cu cât e probabil că încercările Arienilor de a raționaliza și superficializa creștinismul oriental, ar fi isbândit, când ne gândim mai ales la puternicul sprijin pe care l'au căpătat din partea atâtor împărați“. Atanasie era un teolog de mare cultură bisericească și un caracter curat, integru și de mare cutezanță. „Pe cât era Atanasie de neînduplecat în fața celor mari, pe atât era de smerit și plin de dragoste față de cei mici. La el toți găsim ajutor, un cuvânt de mângâiere, un sfat bun în clipa grea, deslegarea unei îndoeli, căci el, care suferise atâta prigonire în lumea asta, știuse să rămână o grădină de mângâiere și bunătate, un liman pentru suferințele altora“.

Dar nu numai figura măreață a acestui

sfânt și înțelept episcop poate să placă și să convingă pe oricine asupra rostului păstorului bun. Se găsesc aici pagini de neîntrecută valoare privitor la viața virtuoză și referitor la superioritatea credinței ortodoxe în puritatea sa dogmatică Cuvintele sale, redată într'o frumoasă și limpede limbă literară, pătrund adânc în suflet și lămuresc multe dintre îndoelile, cari frământă mai ales generația de azi.

Sub toate raporturile privind deci volumul d-lui Bezdechi, el împlinește un gol în literatura religioasă și credinciosul rămâne deplin satisfăcut de ceea ce a citit.

Viața cuvioasei Maria Egipteanca.

La Canonul cel mare a lui Andrei Criteanul se amintește și viața cuvioasei Maria Egipteanca. Ea este scrisă de sfântul Sofronie patriarhul Ierusalimului și din această biografie deosebit de atrăgătoare, desprindem următoarele: S'a născut în Egipt și la vârsta de 12 ani a părăsit casa părintească, ducându-se în Alexandria. Fiind o fire pătimașe, a dus o viață păcătoasă timp de 17 ani, socotind că rostul vieții este să trăiești după trup și nu după suflet. Odată, văzând o mulțime care se ducea la sărbătoarea înălțării sf. Cruci la Ierusalim, s'a dus și ea, Voind însă să între în biserică, pentru a asista la sfânta liturghie, o putere nevăzută o împiedica și astfel ori-câtă osteneală a dat, n'a putut intra pe ușa bisericii.

Inspăimântată de această întâmplare, zărește în pridvorul bisericii o icoană a Maicii Domnului. Se apropie de ea și în genunchi se roagă să i se dea voie să între în biserică, pentru că acum își dă bine seama de ce nu poate intra și vrea să se îndrepteze. După această rugăciune a putut să între în biserică și s'a închinat înaintea sfintei Cruci. Ieșind din biserică i s'a părut că aude un glas care-i striga: „De vei trece Iordanul, bună odihnă vei afla.“ A doua zi și-a mărturisit păcatele, s'a comunicat și a plecat dincolo de Iordan, după cum i se vestise prin glasul tainic.

În pustie a petrecut 47 de ani, trăind numai cu ceea ce-i dădea natura. 17 ani

a avut o luptă crâncenă de dus împotriva plăcerilor spre cari o îndemna firea. Dacă gusta ceva hrană, îi venea dor de carne, de pâine, de vin, de cântece lumești. Toate acestea-i lipsiau aici. În vârtejul unui asemenea sbucium îi venea însă în minte făgăduința făcută. Cu ajutorul Născătoarei de Dumnezeu, rând pe rând, a învins orice poftă și ori-ce gând potrivnic făgăduinței sale.

Astfel a reușit să dobândească nu numai iertarea păcatelor sale ci chiar și o putere făcătoare de minuni, încât faima vieții sale sfinte a pătruns în întreaga Biserică a Răsăritului.

Amintirea vieții sale de o pocăință desăvârșită poate fi imbold la îndreptare pentru toți păcătoșii.

❁ INFORMAȚIUNI ❁

ACHITAREA ABONAMENTULUI gazetei noastre se face la **Oficiul parohial (Str. Bisericii ort. Nr. 6)** în ori-ce zi. — Rugăm pe credincioșii bisericii noastre să ne sprijinească.

Serviciile religioase la biserica parohială. Duminică, 22 Martie c., va sluji sf. liturgie Pr. I. Cociuban și va predica Pr. Sim. Vasinca. În ziua Bunevestiri (25 Martie) va liturgisi Pr. I. Cociuban și va predica Prot. Gh. Oprean. Duminică, 29 Martie, va sluji sf. liturghie Prot. Nicolae Vasiiu și va predica Pr. Ioan Cioara.

Denii. Miercuri, 25 Martie c., la orele 7 seara se va sluji Canonul Sf. Andrei. Vineri, 27 l. c., orele 7 seara se va sluji Acaftistul Maicii Domnului.

Parastas pentru Emanoil Gojdu. În prima Duminică din sfântul post s'a comemorat în biserica noastră cu deosebită solemnitate amintirea marelui mecenat român, Emanoil Gojdu. La sfârșitul parastasului Prot. Nicolae Vasiiu a rostit o cuvântare, arătând meritele netrecătoare ale lui Gojdu, care întreaga sa avere a lăsat-o bisericii ortodoxe din Ardeal. Cu bursele acestei fundațiuni, an de an, au fost susținuți tineri români la școlile de toate gradele. Nenumărați intelectuali, cu mari

roșturi în viața noastră de stat, și-au desăvârșit atudiile cu sprijinul acestor burse.

Pilda lui Gojdu să nu fie uitată de acest neam niciodată.

Șezători biblice. Cu aprobarea P. Sf. Sale Episcopului nostru, studenții Academiei Teologice „Sf. Nicolae” din Cluj, sub conducerea P. On. misionar eparhial prot. Gh. Oprean și profesorului de Pastorală Dr. Andrei Buzdug, vor ținea câte două șezători biblice cu program religios-moral pentru credincioși. — În ziua de **15 Martie**: în școala primară Nr. I. din Str. Paris, va conferența stud. A. Bucur; în școala primară Nr. IV. din Str. Mănăștur, va conferența stud. L. Buzdug. — În **22 Martie**: în școala primară Nr. VIII. din Str. Fântânele, va conferența stud. V. Vescan; în școala primară Nr. V. din Str. Dorobanți, va conferența stud. I. Buiu. — În **25 Martie**: în școala primară Nr. I. din Str. Paris, va conferența stud. D. Harhoi; în școala primară Nr. IV. din Str. Mănăștur, va conferența stud. A. Golumba.

Șezătorile se vor începe la ora 4 p. m. precis. Intrarea liberă. Rugăm pe iubiții noștri credincioși a participa în număr cât mai mare la aceste șezători de hrană sufletească.

Conferințele Societății ortodoxe naționale a femeilor române, filiala Cluj. În cadrul acestor conferințe, Duminică în 22 Martie c. ora 11^{1/2}, în sala a IV a Universității, dl prof. univ. Dr. Ion Lupaș, va vorbi despre „Anastasia Șaguna”.

Contribuții pentru noua biserică parohială. La fondul edificării bisericii parohiale au mai contribuit benevol domnii: Șoarec Udrea 500 Lei, Tritean Romul 1000 Lei, Enache Vasile 1000 Lei, Guțu Hristodor 1000 Lei, Dr. Ivanovici Grigore 1000 Lei, Gavozdea Nicolae 500 Lei, Marinescu Gheorghe 500 Lei, Dr. Ilie Nicolae 500 Lei, d-na Manasse Dima 500 Lei.

Tuturora mari mulțumiri.

**Cetiți și răspândiți
foaia noastră!**

Redactor responsabil: **Prot. Nicolae Vasiiu.**